

MARC MARTÍ

CONTRACORRENT

Montse Batlle

«Trobo més important la vida que tenim aquí que la que hi pugui haver després de morir»

La gironina Montse Batlle recopila en el llibre «Lo íntimo y lo sagrado» un seguit de converses -fins a vint-i-una- amb diferents personatges de primer nivell sobre la naturalesa profunda de l'ésser humà: l'amor, la mort, les religions, les relacions...

- P Què és per vostè el més sagrat?
- R Estar bé amb un mateix.
- P Ara l'íntim: expliqui alguna intimitat que no hagi explicat mai a ningú.
- R (S'ho pensa una estona) Que sóc tímida.
- P Esperava alguna cosa més picant.
- R Ja li he dit que sóc tímida (riu).
- P És una mística?
- R Ja m'agradaria a mi, però no. No he tingut aquesta experiència.
- P Havent conversat amb tots aquests personatges potser podrà respondre'm: què som i on anem?
- R La resposta a aquesta pregunta se l'ha

de plantejar cadascú. Cadascú té la seva pròpia veritat i la seva resposta. No pot ser general, aquesta és la gràcia.

P Almenys haurà descobert què passa quan morim.

R N'hi ha uns quants que en parlen, al llibre, sí. Però per mi l'important és la vida. Ja sé que hi ha qui parla de la vida després de la mort, però trobo més important la que tenim aquí, la real.

P Li preguntaré com Woody Allen: hi ha infern? hi ha vida després de la mort? I sobretot: hi haurà dones allà?

R He, he, sóc una gran admiradora de Woody Allen. Però tot està aquí: l'infern, les dones, els homes... tot.

P Després de tantes converses s'agafa la vida d'una altra manera?

R Totalment d'una altra manera. Fent aquestes entrevistes he crescut com a persona. Especialment amb la darrera, al doctor Pueyo, he pogut rebaixar el meu nivell d'ansietat, solucionar el bloqueig perso-

PERIODISTA I ESCRITORA

«El món el mouen l'amor i el desig»

► Montse Batlle reconeix que la seva vida ha canviat després de realitzar les entrevistes del llibre, perquè l'experiència l'ha fet créixer com a persona.

ENTREVISTA DE
Albert Soler
GIRONA

nal, etc.

P Creu en l'astrologia?

R Sí, crec en la influència dels astres en cadascun de nosaltres. Crec en una astrologia profunda, no en la banal, com els horòscops.

P El nostre destí està escrit?

R Tots tenim una partitura, i cadascú la interpreta d'acord amb les seves possibilitats. Ens venen donades una sèrie de qualitats i de dificultats, i amb això componem la nostra melodia.

P Què mou el món?

R L'amor i el desig.

P O sigui, el sexe?

R El sexe és només un dels vessants del desig.

P No es fan més coses per sexe que per amor?

R Sempre anem a la recerca d'allò que ens omple, sigui sexual o no.

P Segons Groucho, hi ha molta gent que confon una gastritis amb l'amor.

R Bé, l'amor pot provocar una gastritis (riu). Potser sí que els símptomes es poden confondre (riu).

P Parlant amb representants de tantes religions com ha fet, un no té altre remei que fer-se ateu?

R Tots tenim una mica de tot: de religiosos, d'espirituals i d'ateus. I està bé, així tenim diàlegs interiors, que són els que ens fan créixer. Quedar-nos amb una sola creença ens empetiteix.

P L'única manera de ser feliç és que tagradi patir?

R Qui pateix està viu. Per tant, es pot patir i ser feliç.

101112

L'APUNT FINAL

Judit Pujadó

EL TREN I EL BUCLE

Quan els Estats no servien de gaire res (que és cap a on ens dirigim amb passos forçats) però tampoc no ens sortien tan cars (que és on no som ni de broma, si no és que els catalans fem un cop de cap), els empresaris s'ajuntaven i muntaven companyies i vies i trens. Així va néixer el primer tren peninsular, el mític Mataró-Barcelona, el 1848, de la mà d'en Miquel Biada i Josep Maria Roca i de la Companyia de Camins de Ferro de Catalunya. En van sorgir molts més: Trens, trenets, carrilets... De fet, si sumem quilòmetres de via, n'hem perdut molts, amb els anys i amb l'ajuda inestimable de Renfe. En paciència, encara hi hem perdut més. Hi ha trajectes que duren més ara que fa 60 anys, com la ja mítica via que uneix Barcelona amb Puigcerdà passant per Vic.

Ara la Generalitat obre expedients sancionadors a la inefable companyia per alteracions reiterades entre el 15 de setembre i l'1 d'octubre (només hi va haver 478 retards, 75 trens suprimits i milers d'afectats). I quina és la resposta? Que la Generalitat deu a Renfe 300 milions d'euros. I la rèplica? Que l'Estat ni tan sols ha pressupostat aquest pagament que deu a la Generalitat. Diríem que d'aquest bucle no hi ha qui se'n surti. Deia Milan Kundera que l'home està posseït pel desig, inat i indomable, de jutjar abans de comprendre. A Estats com l'espanyol potser fins i tot té sentit, perquè entendre'ls és complicat. Però ara que vénen eleccions, mireu de comprendre, perquè pel pedregar fa massa anys que ens hi porten i no hi ha qui ens tregui del bucle. Hi ha qui somia que algun dia deixin de potinejar les nostres coses. Hi ha qui somia, fins i tot, en el dia que les podrem espatllar tots solets. Mentrestant, els trens continuen fent tard.

TANCAMENTS D'ALUMINI
Prestacions
ORMETAL
972 47 61 27
www.ormetal.es

**Què esperes?
que ploqui?**
www.aggsa.cat
T. 972 302 163

**Pos-te subscriptor
del Diari de Girona**
**HI SORTIRAS
GRANYARTII!**
www.diaridegirona.cat

RESTAURANT-MARISQUERIA
LA PERLA
OBERTCA ADIA a jallim 10:30 h
MENÚ DIARI: 12,50 € (IVA INCLÒS)
MENÚ PER A CAPS DE SETMANA A PARTIR DE 16 € (IVA INCLÒS)
MENÚ PER A GRUPS, A PARTIR DE 20 € (IVA INCLÒS)
Av. de França, km 175 - SANT JULIÀ DE RAMIS
Informació i reserves: 972 17 12 97 - www.restaurantbarlaperla.com
ROSTISSERIA oberta cada dia, de 12 a 4 de la tarda